

Οι

Ρωμαιοκαθολικοί, έχουν αλλοιώσει σε πάρα πολλά σημεία την Ορθόδοξη Πίστη

Η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι Αποστολική Εκκλησία, γιατί η πίστη Της στηρίζεται στην πίστη των αγίων Αποστόλων και ταυτίζεται με αυτή. Η σημερινή Ορθόδοξη Εκκλησία προέρχεται, ως αδιάκοπη συνέχεια από τους ίδιους τους αγίους Αποστόλους, και ιδιαίτερα οι αρχιερείς Της είναι απ' ευθείας διάδοχοί Τους. Το ίδιο βίωμα, η ίδια πίστη, το ίδιο Πνεύμα, υπάρχει και πολιτεύεται και σήμερα στην Ορθόδοξη Εκκλησία, όπως και στην εποχή των αγίων Αποστόλων. Το έχει παραλάβει η κάθε μια γενιά από την προηγούμενη και το έχει διαφυλάξει αναλλοίωτο με τα μαρτύρια και τους ασκητικούς κόπους και αγώνες των Αγίων κάθε εποχής. «Οι Ορθόδοξοι Έλληνες είναι κληρονόμοι της αληθινής μορφής του Χριστιανισμού, που οι πρόγονοί τους, προσκολλημένοι στην Αλήθεια, με θυσίες συντήρησαν για να μη τους αφαιρεθή η ουράνια υιοθεσία».

Βέβαια υπάρχουν ορισμένες εξελίξεις, σε εξωτερικά όμως και δευτερεύοντα θέματα, αλλά η πίστη στην ουσία και στην πληρότητα της παραμένει η ίδια με την πίστη των Αγίων Αποστόλων. Βλέπουμε π.χ. να εξελίσσονται μέσα στην ιστορία η αρχιτεκτονική των ιερών Ναών, η εικονογραφία, το τυπικό της Εκκλησίας κ.λ.π., αλλά όλες αυτές οι νέες μορφές τονίζουν και εκφράζουν την μια Αποστολική πίστη, πηγάζουν και προέρχονται από το ένα Πανάγιο Πνεύμα και καταλήγουν

πάντοτε και αποβλέπουν στη δοξολογία του εν Τριάδι αληθινού Θεού. Ακόμη και οι δογματικές αποφάσεις των αγίων Οικουμενικών Συνόδων δεν είναι τίποτε άλλο παρά διατυπώσεις των αληθειών που από την αρχή πιστεύονταν και αποτελούσαν βίωμα της Εκκλησίας.

Όταν εμφανίζονταν δηλαδή κατά καιρούς κάποιιοι αιρετικοί, που αμφισβητούσαν την ορθή πίστη ή κήρυτταν κάτι διαφορετικό από αυτή, τότε η Εκκλησία με τις διδασκαλίες των Αγίων και τις Οικουμενικές Συνόδους διατύπωνε και διακήρυττε την Αλήθεια της Πίστεως Της, που από την αρχή της παρέδωσε ο Κύριος και από την αρχή συνεχώς πίστευε και ζούσε. Δεν έχουμε λοιπόν προσθέσεις και αλλοιώσεις στην πίστη της Αποστολικής Εκκλησίας, αλλά μόνο διάφορες εκφράσεις, ανάλογα με τις ανάγκες κάθε εποχής, της Μιάς, Αγίας, Καθολικής, Αποστολικής και Ορθοδόξου Πίστεως, την οποία, από την ημέρα της Πεντηκοστής μέχρι σήμερα, με τη Χάρη του Θεού κρατά απαραχάρακτη η Ορθόδοξη Εκκλησία μας.

Οι Ρωμαιοκαθολικοί, κυρίως από τον 11ο αιώνα και μετά, έχουν αλλοιώσει σε πάρα πολλά σημεία την Ορθόδοξη Πίστη, την Αποστολική Πίστη, καθώς και την πράξη της Εκκλησίας. Εδώ απλώς αναφέρουμε μερικά. Έχουν προσθέσει το *filioque* (= και εκ του Υιού) στο Σύμβολο της Πίστεως, αυθαίρετα και αθεολόγητα, αλλοιώνοντας την Ορθόδοξη διδασκαλία για την Αγία Τριάδα. Έχουν κάνει την Εκκλησία κράτος κοσμικό και τον Πάπα αρχηγό του κράτους (Βατικανό).

Έχουν μεταβάλει τον επίσκοπο Ρώμης σε επίσκοπο ολόκληρης της Εκκλησίας σε όλο τον κόσμο, καταστρέφοντας έτσι το αρχαιότατο Συνοδικό σύστημα διοικήσεως της Εκκλησίας. Έχουν κάνει δόγμα της Εκκλησίας τους τον περασμένο αιώνα, ότι ο Πάπας είναι αλάθητος στις αποφάσεις του και τις διδασκαλίες του, μεταβιβάζοντας με αυτό τον τρόπο την ιδιότητα που πάντα είχε η Εκκλησία, όταν μάλιστα εκφράζεται σε Οικουμενικές Συνόδους, σε ένα επίσκοπο, τον επίσκοπο Ρώμης. Έτσι καταρρακώνεται κάθε έννοια Συνόδου, και αυτής ακόμη της Οικουμενικής, εφ' όσον ο Πάπας, με το Πρωτείο του και το Αλάθητό του, είναι ανώτερος τους και η εξουσία του πάνω στην Εκκλησία είναι απεριόριστη και ανεξέλεγκτη.

Προσπάθησαν ακόμη με τη σχολαστική θεολογία τους να ερμηνεύσουν και να κατανοήσουν λογικά και φιλοσοφικά την Αλήθεια της Εκκλησίας, που ξεπερνά κάθε ανθρώπινη σκέψη, με αποτέλεσμα να παραχαράξουν την Ορθόδοξη Πίστη και να κατεβάσουν την Εκκλησία στο επίπεδο ανθρώπινης οργανώσεως, που αντιμάχεται ως αντιπάλους τους πλανημένους αδελφούς, φθάνοντας ακόμη και σε θανατικές εκτελέσεις (Ιερά Εξέταση).

Και ας μη νομίζει κανείς ότι αυτά αποτελούν μια έκφραση φανατισμού και εχθρικής διαθέσεως προς τους Ρωμαιοκαθολικούς. Και από τους ίδιους πολλοί, ερευνώντας ειλικρινά την ιστορία και μελετώντας τους Πατέρες την Εκκλησίας, αναγνωρίζουν μόνοι τους την απομάκρυνση του Ρωμαιοκαθολικισμού από την πίστη της πρώτης Εκκλησίας. Αρκετοί μάλιστα έχουν το θάρρος και την τόλμη να εγκαταλείψουν τη Δυτική Εκκλησία και να γίνουν Ορθόδοξοι. Μερικοί από αυτούς βρίσκονται στο Άγιον Όρος. Θα αναφερθούμε μόνο στον π. Πλακίδα, πρώην Ρωμαιοκαθολικό Γάλλο ιερέα και γνωστό θεολόγο, ο οποίος το 1977 βαπτίσθηκε Ορθόδοξος, μαζί με την μικρή συνοδεία του. Μετά έγινε μοναχός στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας στο Άγιον Όρος, κατόπιν χειροτονήθηκε ιερέυς και τώρα μονάζει με τη συνοδεία του σε ένα μετόχι της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας στη Γαλλία. Στο θόρυβο που έγινε, ιδιαίτερα εξ αιτίας της βαπτίσεώς του, απάντησε ήρεμα, θεολογικά, με γνώση και αγάπη, με το να εξιστορήσει την επώδυνη πορεία της μεταστροφής του. Το κείμενο αυτό, μαζί με άλλα τρία κείμενά του, μεταφράστηκαν σε βιβλίο, με τίτλο «Η πορεία μου προς την Ορθοδοξία».

*Αρχιμ. Τύχωνα, Ηγουμένου Ι. Μ. Σταυρονικήτα
Άγιον Όρος*

Πηγή: xristianos.gr